Nac. i sveuč. biblioteka
u Zagrebu

R II C-16°-43

R 1474

NSK ODJEL ZAŠTITE KNJIŽNIČNE GRAĐE
RESTAURIRANO I UVEZANO 1999.

NSK ODJEL ZAŠTITE KNJIŽNIČNE GRAĐE
RESTAURIRANO I UVEZANO 1999.

SVſESINA RAſMETNOGA GOSPODINA GIVA Frana Gundulichia

VLASTELINA DVBROVACKOGA

IN VENETIA, M. DCC. III.

Si Vende da Bortolo Occhi Libraro ſopra la Riua de' Schiauoni all' inſegna di San Domenico appreſso il Ponte della Madonna.

CON LICENZA DE' SVPERIORI.

R-1474

216
1939

Prisvietlomu Gospodinu

IERV GIVA GVNDVLICHIA

Od vladalaza grada Dubrovniku Dundu Svomu.

Givo Frana Gundulichia P. I. P.

OBICIAIE dobri oci ù imenieh od gliubglenieh poroda poia vglivati uspomenu od drasieh roditeglia : i tako samienitim usdariem, spodobnom harnostim osciugliuiu onieh, od koiehsu onni scivot pri-

 mili-

milisato ia koi T. G. P. darscim, gledam, i obslusciuiem Kako oza roghienoga, dicechise dundom tako vriedniem, i pohvaglieniem ù nascemu samovlascti-tomu Gospostvu na KNESCTVO, i na sve nai vechie ciasti vechiekrat dostojno usviscenu. Raghiaiuchise ovi malahan plod od pameti moie na sviet; s' raslogom imenomga gnegoviem naresciuiem, i ne to da usam tamniem nesnaniem svitlos, koiu bes pristanka od vas primam samienito saplatiti; da ù gnoi rasvanuti, vascia dostoianstva, i darscianstvo moie svakomu bielodano ocitovati. Otaz viecni koga milosardie [u placna sina od grieha pokaiana pomilovaniu] oudi ù nutra proslavgliase dabi nakon duga, i cestita scivota, i vas ù broiu od isbranieh pomilovo, i posinio: neka nasc Dubrovnik kako sada koris prima, slauu stiece, i ures nahodi, ù mudru sviettu, ù temeglitoi pravdi, i ù pomgnivu nastoiagnu toliko kriposna, rasborita, i vriedna ludza; tako, i paka pred sudzom opchieniem, i pred Bogom od vojska ù slavi toliko obgliubglena sina odviet naghie, obranu stighne, sctit isprosi osobitom vladaniu, vlascti-tomu gospostvu, i cistomu dievustvu, ù komu po viscgnol milosti nascia sloboda neozkvargnena vechie od tisuchiu godiscta usdarscialase, i sahranila, scto

do-

dopuſti, i ù naprieda svemoguchia vlas ù sdraviu T. G. P. komu ia sarciano ruke Zeliuam.

V Dubrovnjku na viij. Giugna M. DC. XXII.

PLAC PARVI. SAGRIESCENIE.

Viuendo luxuriosè diſſipauit ſubſtantiam. Luc. c. 15.

I.

GRoſno ſuſim gork plac ſada;
Gorko placem groſne suſe;
Kę RAſMETNI SIN gniekàda
Kaian ſ' grieha lievat uſe;
Ieda, i moie griehe oplacju
Suſe, ù suſah, plac ù placiu.

II.

Viecnoga Oza Viecna Rieci
Kaſi umarlu put uſela.
Dase od smarti sviet iſlieci.
ka svijm biesce ſcivot spela;
Rieci ù gludzkoi ka naravi
Pravi ciovieksi, i Bogh pravi.

III.

Tij s'Nebesa poscgli odi
Meni Duha prisvetoga:
kij od Boga Oza iſhodi,
I od tebe ſina Boga;
Da on obiavi smoga glasa
ſa nasc nauk scto tij kasa.

IV.

Blagh Ieſuse, i tij proſti
Cijm raſmizcgliam varh dubina;
Neiſhitne tve mudroſti;
vſ iſtinu kà tasctina;
Ako smoie slabe sviesti
Priloſcise, i namiesti.

V.

ſà otvardnutu svies prighnuti
Na skruscenie od pokore;
Triebie od svieta spomenuti
Himbe, i varke sve nai gore;
I da proſtit vlas viscgniaie
vaſda ſpravna tkosè kaie.

VI.

Tako, i liekar sparva od svudi
Isćtechienu ranu od krije;
Niga smuchia, niga trudi
Sćto neciſti zarv iſije;
Donietboie sva odluka
Dugo ſdravie, skrazijh muka.

VII.

O Grescnice ù ſlu tvomu
K'Viecnomuse dobru ù tezi,
v iſgledu vigh ovomu
Sebe iſtoga, kaise i rezi;
vechie Boſcie dae smiglienie
Negh sve gliuzko sagriescenie.

VIII.

Dan vecerom, cioviek svarhom
Vſcivotu svomſe hvali;
Milos Viſcgni dieli svarhom.
Sviem ù gniega kijsu vſali;
Svighse, vierui, vſai, slusca
Sćto skruscena ſtiece dusca.

IX.

Pod cesvinam garm prignuti
Gdi ù spletenu gaiu raſte;
A ò klisurah ſtarme gliuti
Gledaſc viſiet divie hraſte;
Ter pod ſniegom varſi bieli
Planinamsu poſiedieli.

X.

Sijn kij dijo blaga Occina
Rasù, cijm svę blude tijri
S'haran straſcnik od ſcivina
kieh ſceludom gorra ſcijri;
Nà hrek iedan suhse bijſce
Naslonio tescho od viſce.

XI.

Tui cijm skoncian ù ſcivotu
Iedva uſdahe podirasce;
Mruchi od glada ſcirnom skotu
Nà iestoizi ſavidiasce
Naſititse ſcelech vechie
Pichiom Kaſe praszim mechie.

XII.

On kò dobar svazijh mnosctvo
Na veliku ſlù promieni;
I bogatstvo ù uboſctvo,
I ù prikor glas pocteni;
Klice ovako vas ù smechi
Sebe ù sebi nevidechi.

XIII.

Ah, ter iasam mladaz mili
Oni mladaz, primglien svuda:
Od Kogase vijk neodijli
Slas gliuvena, i raſbluda;
ſnan, plemenit, bogat, vriedan,
Slavglien, dvoren, sluſcen, gledan.

XIV.

Ako iaſam oni iſti
Sad ù sebi; iaoh, dà gdije
Sviono ruho, grimiſ ciſti
Plemenito kijme odije;
Gdisu obilne goſbe moie,
I priategli, i goſpoie?

XV.

Ah, ia niesam kijsam bijo
Ako ù meni nije mene;
Iaoh, svahmeie ostavijo
Sred pustosci sei kamene;
Pace golla, i kami oni
Studemme svoiom goni.

XVI.

Miescte picchie slatke ùgliudne,
Miescte dvora poslachiena,
Miescte sluga ù nochi, i ù dne
S'Kijhmi d'vorba bij cigniena;
Miescte uresne svijm posteglie
Gdj pokoiah mogie sceglie.

XVII.

Iestoiskaie ma iedina
Neposnano gorko travie,
Praszi druscba, dvor planina,
Kami tvardi meko usglavie,
A'raskosena, iaoh, perniza
Suha semglia zarna liza.

XVIII.

Chiacka moga dvorne slughe
Obilnijmse brascnom hrane;
A'ja od glada mrem pun tughe
Sred pustoscne one strane,
scelech Kào svij; nu saludu
Nachi brascno ù sceludu.

XIX.

Ah, nà ovoli bludnos tvoia
Dovelame isdavnize,
Kà pod slikom od pokoia
Dvorne, i blaghe, gliubovnize
Nà sluscbume tvù sapisa
Dokli ismenç karv isisa.

XX.

Ah, nasviesna ka negledasc
Ni ra/loga, ni /akona.
Ah, be/ocna kà spo iedasc
/à iſtinu la/c smijona
Kà sred sarza neimasc svoga
Srama od gliudi, ſtraha od Bogà.

XXI.

V'neciſtoi koga /cegli
Neprigarli, i ne primi?
Tvoisu bludni priategli
Va/da bili lieti, i /imi,
I tughini, i mieſctani
Skijm te ugaghia targh pogani.

XXII.

Ah, skiemese nie/i ſtala?
Tkoti bijo nije sred krijla?
Tkoe tai koga nies i/dala?
Koga nie/i privarila?
Svegh nekrepka, svegh ra/lika,
Tamna, tascta, huda, i prjika.

XXIII.

Nechiu muciat /le nacine
Kijm mę bitie i/koriepi;
Spoviedachiu varke iſtine
kijmme ob/ieni, i /asliepi;
V'kopachiù ù ove gorre
Tve sramote, mę prikore.

XXIV.

Biesce /latàn pram varh cela
/a ra/bludu raspuſtila;
S vijtlos draga, i vesela
Siasce i/ occi sunza mila;
A zapchiaſce posred liza
/dru/cen trator, i ru/ciza.

XXV.

Od koraglia usti obiavi,
A od lijra pasir svoie,
Govorasce, gnie ghisdavi.
Podsmieh, daimi sarze tvoie,
Vegliasce opet daiga meni.
Pogled slatki, i gliuveni.

XXVI.

Gnie svi cijni biehu dràsi
Sred rasblude, i miline,
Neka sceli, tkoiu pasi;
Tkoiu sceli neka ghine,
Bielom rukom sniegh nadhodi;
Tihiem stupom tànciaz vodi.

XXVII.

Ah, mà sviesti sapagniena
Sve ovo sziegniah, i savisce;
A ona starra, i skòtiena
Priobrasila sliku bijsce
Cijm oblijpi, i namasti
Bliede kosce suhor tmasti.

XXVIII.

A ostrisce s'marza vlase,
I zarvima ise isusti,
Teih isgroba stavi nase,
I ù rudesce slatne spusti,
Plien od smarti dae sva dika
I ves slatki gliubovnika.

XXIX.

Pepeo liza pogrescpana
Suha, scuta, i piegava,
Bij nacinit toli snana
Hitrom silom od naprava
Da sa zarno bielo ukasa
Nà obrasu bes obrasa.

A'mas-

XXX.

A'maſcuchi raſkarvavi
Vſti oparhle pomodrene
Na sramotu od naravi
Daih koragli ſa rumene;
A'ogoli primalijtie
Da svù ſijmu skrije ù zvitie.

XXXI.

Priſtavglienijh varhu kosi
Trepte od zvijtia perivoij
Na vsciju zvietie nosi,
Naparsijeh zvietie ſtoij,
Zvietie ù rukah, zvietie svuda;
I ona ù zvietia ſmija huda.

XXXII.

Mednae riecza, sarze otrovuno;
Ocai oghgniene, parsi od leda,
Gliubit kaſce, marſi skrouno,
Viek neſceli, sveghte gleda,
Iedno misli, drugo cini,
Vara, iſdaie, laſce, i hini.

XXXIII.

Ia ſa ovu samo haiem,
Samaie ona moia draga,
Samoi gnioise nepriſtaiem
Svu noch vartiet oko praga
Klikuiuchi skladnom piesni
Gnię liepoſti, me gliuveſni.

XXXIV.

Ona kome vidi, i poſna
V gnię mreciu ù veſnuta,
Kaſcemise nemilosna,
I nà moi plam oſtinutà,
Iaiu gledam bes priſtagnia
Ona od mene occi uklagnia.

Gnic mraſ, oghagn moi raſgara,
Gnie ghniv gliabav moiu uſmnaſca
Sceravomme led satvara,
S'omraſemi sveie draſca,
Slatkimisu nepokoij,
Prid occima sveghmi ſtoij.

XXXVI.

Ona bieſci, ialu slidim,
Kriese ona, iaioi piscem
Kako ſà gniom gasnem, blidim,
Venem, sahnem, i uſdiscem;
Ona pismo dere, i mechie
Cekaiuchi ſtvari vechie.

XXXVII.

Ià opet milos da isprosim
Bit s'naprava liepsci ſciudim
Svilu oblacim, zvietak nosim,
Resim licze, kose rudim,
Svegh uſdahe scgliem oghgniene
Neſtavgliase onà od mene.

XXXVIII.

Ià raſumiet sebi davam
I ono sctoie, daie nechiu,
S'noviem ghiſdam, i napravam
Goſtim dvorim bogliu srechiu;
Scetam, gledam, spievam milo;
Nue ſaludu svako dilo.

XXXIX.

Nai poslie ruka ſtupi
Nà mac britki od pieneſa
Ieda on probie, i raſlupi
Tvarde oklopi, draga uresa
I ia dobitnik scgnijm iſbrani
Doghiem, gdi ma liepa brani.

Pro-

XL.

Promieniva, i veʃeli
Ona tada sliku ʃvoiu,
Kaʃce ino da ne ʃceli
Negh iʃpunit ʃcegliu moiu
Occi, ù occi mȩ upira,
Bliedi, uʃdisce, i umira.

XLI.

Ia bilieghe videch ove
Ne sćtedimse, i nekratim,
V'raʃlike gnioi darove
Pieneʃ vechi pa potratim,
Ona ò ʃlatu primiglienòmu,
Mieri uʃanie ʃarzu momu.

XLII.

ʃà na svarhu doch ʃcughienu
Ia scgliem opet svechie ʃlata
Draghi kami ù parʃtenu,
Biser ʃà ures biela vrata.
Na riecime ona darʃci
Obechiava à ne varsci.

XLIII.

Iedan pogled bludno ʃtriglien,
Sladak podsmieh, riecza od meda,
ʃceglian uʃdah, ali uʃiglien.
Kijmi proda sarze od leda,
Iʃabrani, i velizi
Moieh rana, biehu lizi.

XLIV.

ʃlato leti ù toliko,
I iʃ moieh bieʃci ruka
Bliedi lize svekoliko
Skonciavamse, i od svieh muka,
I od svieh sćteta ʃcivot prima
ʃà svu platu vietra, i dima.

XLV.

Moiju oghgnieni u*ſ*dah moli
Dame ù trudu *v*ech nehrani
Moimse ona trudom boli,
I obechia*v*a, i opet brani
Tako hitro dati kaſce.
Dasi ti kri*v*, sćto ona laſce.

XLVI.

V'to *ſ*ci*v*ot, ù dne, ù nochi
Skonciа*v*amise, i od laga,
Mechiem sipgliem sasvom mochi
S*v*è sćto imam *ſ*lata, i blaga
Marta*v* ra*ſ*bor, s*v*iesie sliepa,
Nà *ſ*lo sarnem kòme ziepa.

XLVII.

Ter ù nacin popla*v*ize
Kà svè nosi sćto *ſ*adere,
I orechse ni*ſ* litize.
*V*aglia gore, poglia *ſ*cdere
Oborise i pro*ſ*cdrije
Mę imanie na poslije.

XLVIII.

Nubi sćteta mala bila
Dobra i*ſv*agnia i*ſ*gubiti
Dame nije u*ſ*ilila
Blago liepo potratiti
*V*nutargnie mę kripoſti
Be*ſ* o*ſ*ijra, be*ſ* miloſti.

XLIX.

Sćto neucinih sćto neskri*v*ih
V kù*ſ*lobu scgnie nè upadoh
Tlacih *ſ*akon, nepra*v* *ſ*ci*v*ih,
Tlapih, mamih, grabih, kradoh,
Na *v*argliase diella spra*v*ih,
Sram poplesah, Boga oſta*v*ih.

Bieh

[library stamp]

Bieh oblicie isgubijo,
I priliku od ciovieka
Odmenesè svaki dijo
Priobrasi s'grieha prieka;
Pace ù griehu obrachiena
Osta mà put strascna siena.

LI.

Stasce ù glavi ponosita
Varla oholas ù neszieni;
A ù cellu stanovita
sasiecena nes viès meni;
A'nà obrasu bliedo, i mrasno
Besocianstuo besobrasno.

LII.

Mechiahu occi s'navidosti
sglede otrovne, slobne, i krive;
A piegniasce pun gorkosti
Svę cemere iesik scjve;
A rigahu usta huda
Karv smardechiu ghnusna bluda.

LIII.

Vsci ighiahu pomno, i harlo
Osluscuiuch hudè raspe;
Iasovito siasce garlo
Da proscdorstvo viecno saspe;
Ruke pohitne, i skupgliene
Biehu, à noghe k'dobru liene.

LIV.

Glava cello, occi, usci
Vsta, gharlo, ruke, i nogke;
I ù tielu, i ù dusci
Opak, i pun slobe mnoghe
Vas nemanse vighiah garda.
Varh nakasni, varh svieh sarda.

I ako

LV.

I ako priciuh ù kę doba
Dase ò meni ſlo govori,
Nenavidos rieh, i ſloba
Sve uſroci ovo, i tvori;
Ako rodiak kijme kara
Prikieh use dase vara.

LVI.

Vargoh ſtare prija teglie,
A'ſa novu mù druſcinu
Vſeh onijh s'iſte ſceglie
V bludnoſti koij ghinu,
Vodih ſa mù traſcu ovijh
Goſbe obilne gnim gotovih.

LVII.

Beſ priſtanka scgnima ſchetah
Gliubglienijeh oko mira
Scgnima traſcah koga sretah,
Da occi gdi, i ia neupira,
I Kon toga mnokrat miſta
Bimi od sumgnie sien ma iſta.

LVIII.

Toli naſbigl tkogod mijnu
Iosc da nagniu nepogleda
Vſeh sumgniu ſà krivinu
ſgriſoh sebi usne od ieda
Rieh ù kuchi ſcivse spraſci
Bud prijategl moi naidraſci.

LIX.

Scto neſtvorih, scto nerekoh,
Scto neprosuh odasvudi
Dokli od gnie ono ſtekoh,
Scto mà bludnos vechma ſcudi
I scto ona huda od visce
Dala od prije mnoſiem bisce.

Ah,

LX.

Ah, prem ſighie nà parſcini
I varh morske tarci piene,
Tiera vihar pò planini,
O sneksçava tvarde ſtiene,
Malim sudom more praſni,
Smiju grije, lava blaſni.

LXI.

Kaſce robſtvo, krije verigu,
Isćte ſdravie, ù nemochi,
Kami ù zvitiu, zvijt na snigu
Snigh nà sunzu, sunze ù nochi
Vieru, i gliubav tkogod szieni
V'nekrepkoi nachi ſceni.

LXII.

Vpusćtava nai poslije
Mene, i ksebi tamno druſci,
Iie samnom, samnom pije;
Iakno ſmija vratmi obkruſci
Gliuta, otrovna, i veoma
Bludna, beſocna, i lakoma.

LXIII.

Onà, i tarbuh moi Bogh s'Nebi
Biehu; neka beſ ieſbine,
I ſaliha pitia ù sebi
Bludnos moia neoſtine;
Tijm probirah sa svijh ſtrana
Pichiè iſvarsne, vina iſbrana.

LXIV.

V'dne, ù nochi lieti, i ſimi
Scgniom ùſtarah ſlobbe moje
ſaveſcaijm neciſtimi
V'sliepilu sveſan ſtoie
O'gnie vratijh kao pas iedan
Parſtom kaſan, i od svud ghledan.

Ah,

LXV.

Ah, dostasé iednom samo
Plescuchi osijr ciasti od rechi;
I sarzalo, kò imamo
Pred occima varch saplechi;
Neka ne mij, dà nu druscā
Vide kisu nasci rusi

LXVI.

V smardechiu bludu mnogu
Rastiahu moij prikori;
sciυuch kao svier ù barlogu
Kù sad pasem ù oυoi gori;
Ghnusobame stamnijh dijla
Biesce sυega priklopila.

LXVII.

Ah sram iesik υechie υesce
Da nekasce ù naprieda,
Bludni ogagn kij poscesce
Moie bitie sυe bes reda;
Nai poslie dokle isgarnu
V pepelu mù cias zarnu.

LXVIII.

Er kào dakioi sυe mę blago,
I υechie ona υidie ù plati;
Da ubosctυo moie nago
Neimasceioi cessa dati;
I damie kosti iscela
karυ ispila, meso isiela.

LXXI.

Ter dasamse ogolijo,
I bes sdraυia, i bes ciasti;
I da υechie sunza dijo
Nemosceme scanie dopasti;
Pokli poghie dusca od slata
Varsce, i gliubav martυu isυrata.

Osta

LXIX.

Osta gliubav pri koristi,
Nu neposnav iosc ia toga
Na obiciainì blud necisti
Idem kraspu bitia moga;
Ali ona nemilosna
Mene uboga tad neposna.

LXXI.

Tako iak zvit od uresa
Kij nije vechie kad uvene;
Sparva ocinka opet splesa
Pak ismete na dvor mene;
Neka ù prahu, i ù kalu
Strenu ostavim diku opalu.

LXXII.

Dasu od slata poglia, i gore,
Da sve rieke slatom teku,
Daé pucina slatna more,
Da vas sai sviet slatan reku;
Svijm tiem nebi stoti dijo
scénske sceglie napunijo.

LXXIII.

Liepos, Rasum, Gliubav, Vijra
Sve priciza, i besieda;
Kakavsi ona nerasbijra
Koliko imasc samo gleda;
slato i sebe iset isćte
sá varche pakte na smetlisćte.

LXXIV.

Ia ù tasćtu stratih bludu
Cias, i pamet, i imanie;
I neostami drugo ù trudu
Negli scalos, i Paianie
Kad promislim zichia iada
Tkosam bijo, tkosam sada.

PLAC

PLAC DRVGHI
SPOſNANIE.

Et reuerſus inſe . Luc. 15.

I.

POkli Boſcia velicina
V'pocetak sviet satvori
Sred opchienieh nai prie tmina
Od svietloſti ſrak otvori,
I oſtasce raſlucene
ſ'bieliem danom nochne ſiene.

II.

Tako ù tminah svieta ovogà
ſametena svega ù sebi;
Kad ciovieka umarloga
Vlas pritvara viscgnia s'Nebi;
Prosvitliga blago doſti
Na i prie ſrakom svę miloſti.

III.

Netom ovi ſrak vdari
V'ſtraſcnika ſcirnieh ſtada;
Vidie, i poſna sve privari;
Kemo uſrok biehu od iada;
I da ſtasce ſa satarti
Svoi ſli ſcivot gorom smarti.

IV.

Tijm poklice; tkome ovako
Vkopà ù skut puſtieh gora;
Da ſcelechi dobro svako
Od glada umrem pun prikora;
Cekaiuchi miescte groba
Dame proſcdrę svierska utroba.

ſas-

V.

Jasve erbi pravda bijla
Tkogod ſcive kao ſvierenie;
Dà, i martav nà ſtò dijla
Od ſvierenia raſdarpglienie;
Akò, i ſvíeri nebi ſtrane
S'pichie utekli svijm pogane.

VI.

Ah, liepoto draga occima
kà ſà ſlatom smaghnesc toli;
Evo plate kase prijma
Slideck ures tvoi oholi;
Da i ſvieri bieſce prijke
Gliudzko sarze s'tvę prilike.

VII.

Tijsi oblak kij ſaſtupa
Vidiegnie nam od Nebesi;
Ghine tkò tvijm putom ſtupa
ſapletena toli iesi;
Ne viernosie tva iſtina
Druſcba; iſpraſnos, i tasctina.

VIII.

Dievoicize prighiſdave
Zuiet ciſtochie 'svoie mile
Pod raſkoscam tve naprave
Nepomnosu otrunile;
Tij nai draſce priateglie
Stvè otrovne svaghiasc ſceglie.

IX.

Tij poſteglie ſcienitbene
Pri gliuboſtvom mnokrat zkvarnisc;
Tij svitloſti proslavgliene
Imè tlacisc, ſraku zarnisc;
Tij privrachiasc bludim tvijma
Gliubovnikà ù hotima.

X.

Tij neviescte mladze vodise
Martviem pramom ʃa veʃane;
Poghledomih tij gospodisc
I ù sarzu ſtvarasc rane
Tijh vodisc nà ʃla svaka
Onj hudi, tijsi opaka.

XI.

Prikiduiesc tij ſaviete
Gliudem Bogu posvechienijm;
Ciſte ʃceglie, misli svete
Dà potamne bludnom sienim
Ida plienie tvoga obraʃa
Sctose viscgniem iur prikaʃa.

XII.

Turske sabglie na pravednijh
Tij obrachiasc iedovito;
Miere od suda ù nai vriednijh
Rukah; Kri visctij ocito;
Samosilna ʃvudse ciuiesc,
Iſtiem kraglim tij Kragliuiesc.

XIII.

Gradovisu glasoviti
V pepelu ſtvoijh plama;
Tij vas ures gnih ceſtiti
Splesa, i posù travom sama;
Tijsi uʃrok viecnieh scteta
A'usebi sctosi opeta?

XIV.

Iedno vfanie Kò svegh bieʃci,
ʃlo ù slizi praʃna dobra;
Plam kij spraʃca, à nevrieʃci,
Noch kù ʃà dan sliepaz obra,
Vietriz hughie kii raʃgara,
Obechianie koie vara.

XV.

Iedan ſtabar kij neplodan
Sarno ù sienſe ſcira, i ſtere;
Slados gorka, ijed ugodan,
Glas beſ rieci, riec beſ viere;
Hijp ù vijku svieh godiscta;
Vietar, magla, sien, dim, niscta.

XVI.

Meniscie dogodilo
Kao dietezu koij harli;
Ghdi plam sviechie zkili milo
Nai poslie kijga oparli,
Kao liepiru koi udara
Oko oghgnia kijga ſgara.

XVII.

Iur ſa ſrakom umarlijme
Od lipoſti kà svijm udi;
Slidechiga svè mę vrijme
V'gliuvenoi, ù poſcudi:
Mlados kopnie; ſcivot ghinu
Ah, sad poſnam mù krivinu.

XVIII.

Ah, sposnanie priceſtito
Vnutargnia ſtebe ſraka;
Raſvedrena vidi ocito
Pravo dobro beſ oblaka,
Gdije spasenie, gdiesu moij
Slazi, i draſi svijm pohoij.

XIX.

Iaoh, veſ kijme smartno veſce
Ia nepoſnah sred krivine,
Tako, i morre neuteſce
Tkomu norij ù dubine;
Nù nà varhu pak kadaie
Trudmu, i malo vode daie.

Kosse

XX.

Kosse kę ſvah ſlatom prije
Iaoh, ſabliesctcn scgnih nabliſu;
Poſnam dasu gliute ſmije,
kesad sarze moie griſu;
A'spogledim svijtle occi
Mugnia iſ koie tries iskocci.

XXI.

Ono lize gdijmi siſva
v'ruſcizah zora bijla;
Sadig dracia bodescgliva,
I mà viecna noch nemila;
A uſti ke mgnjah da med hrane
Cemeromsu otrovane.

XXII.

ſrazi kiemse ſcivot dici
ſovuchijh ſvieſde svoie;
Himbenisu provodici
Bili od tamne sma ti moie;
A'podsmiesi vedri, i slazi
Punni grada zarni oblazi.

XXIII.

Ah, i oſtavih mieſto rodno
Probiuchi ſtrane, i lughe;
I isctuchi sctoie vgodno
Naghioh iade, brighe, i tughe;
I ù doba toi smeteno
Oſtah kao drievo odsieceno.

XXIV.

Eto ſcivot moi sviedoci
Kakav svijtie, i scto daie
kadse smije plac uſroci
A'kad blaſni tad iſdaie;
V'uresnu liepu sudu
ſdarſci nalip, i smart hudu.

Ze-

XXV.

Zelovomte slaziem truie,
Garlechite smartno ubija;
V'hvalahte istieh psuie,
A'ù krepcinah svieh privija
Raslik obras stavglia nase,
kao svier kase vietrom pase.

XXVI.

Tiho s'hitrim sasiedami
Tiera is sarza svijh boiasni;
I ù gniegiuie sparva, i mami
Pod prilikom od priasni;
Paka silnik plesce, i mechie
Tkose usda ugn nai vechie.

XXVII.

Takò, i more ù tiscini
Skraia pomorza ù plav sove;
A'kadga ima ù pucini
Skoci, i usavri nà valove;
I ù pòtopu kij nagn ori
Prije smarti grobmu otvori.

XXVIII.

Ah, sad imam pamet hitru
Sveie scto sviet gleda, i dvori;
Nà oghniu vosak, dim na vitru,
Sniegh nà sunzu, san ò zori;
Trenutie oka; strijla is luka
Kiem poteghne snascna ruka.

XXIX.

A'nije scivot gliudzki drugo
Negh smuchieno iedno more;
Negh plav iedna, kù ù dugo
Biju vali, kako gore;
I sred ovieh netom tmina
Cioekse rodi mriet pocina.

XXX.

Bie/ci kud /nac, scto hoch cini
/apad, i istok vas obhodi;
I be/krainoi po pucini
Sviet kru/cechi Indie brodi;
Krise ù iame gorskieh hridi
Smart svudate slidom slidi.

XXXI.

I nije stvari koia mo/ce
Vbieghnuti togai suda;
V pokoiu sred raskosce
Stoi bef misli, i be/ truda;
Branse oru/ciem /lato trati
Nechiescioise odarvati.

XXXII.

Smart neghleda nicij lize,
Iednakose od gnie tlace
Siromascke kuchiarize,
I kraglievske tei polace;
Ona ù pored mechie, i vaglia
Starra, i mlada, robba, i kraglia.

XXXIII.

Vedre krune, tescka rala
Iednom kosom ona slama;
Liepos, blago, snaga, i hvala
Sveie prid gniom nà oghgniu slama;
Gluha, i sliepa, be/ o/ijra
Kud prohodi sve satijra.

XXXIV.

/grade ohole ke visiesce.
Gniekadase do Nebesa;
Sad arvane po tleh lesce
Gnusnijm stopom stadoih splesa,
A'od unukse zarskieh hrane
Kostij, gorre neukopane.

XXXV.

Slavne Gospoghie, i kraglize,
kijh liposti ioscse hval e;
ſlatne kose, drago lize,
Gliuven pogled kesu imale;
Ah, vigh sctosu ù ovo doba?
Malo praha ù dno groba.

XXXVI.

Gdisu mlazi prighiſdavi
Plemeniti, i bogati;
kij ziegniahu gnieghda ù slavi
Pored sunzem v vijk siati?
Ah, sctoe od gnih sad ostalo
Negli ù ſemgli semglie malo.

XXXVII.

Gdi iunazi koij snagom
Lave arvasce, i Medviede?
Gdi raſumni s'rieci blagom,
kij daſcdiahu med ſ'besiede
Gospodechi sarza umarla?
Smart ù pepeo sveie starla.

XXXVIII.

Gdi onij kijsę od svijh gliudi
Dobitnizi oglasisce?
Gdili uſmoſcni kijh poſcudi
Krugh malahan vas svijt bisce,
I ostali nebroieni?
Svisu ù laktu ſemglie ſbieni.

XXXIX.

Gdisu istocna zarstva stara
Gdi Gospodstvo od Rimgliana?
Svi pod plugom kiem svijt hara
Od bremenasu uſorana;
Ies tko gnieghda svietom vlada
A'neſnamuse ime sada.

XL.

Mru kraglievstva, mru gradovi
I gnij plemstvo trava krije;
A'erie umarli scivot ovi
Cioek ù sarzu miran nije;
A'svaki dan vidi occito
Da nije nisctor viekovito.

XLI.

Brieme hara stanaz Kami,
I scestoko gvosdie isieda;
A'hochiemo mi da nami,
kismo od semglie svarhe neda;
A'ako scivot nascie sgledan
Vas nije drugo negh hijp iedan.

XLII.

Sctoè bilo proscloe vechie,
Scto ima biti iosc nie toga;
A'sctoè sada sà cias nechie
Od proscastia ostat svoga;
Nà hipuse brieme varti;
Iedan hipie sve do smarti.

XLIII.

Ah, da ù scto moscesc rieti
Dase vsdasc vechie odi;
Ieda ù brieme? brieme leti,
I ù dohodu svom prohodi;
sgledai gdisi; svighse tkhosi,
Vfai, kaise, moli, prosi.

XLIV.

Tkose rodi, svak umrije,
I bij kao ti prije tebe;
Da kao gniemu i tebije
Martvu biti od potrebe;
Da sa tobom rode opeta
Novi narod; nova lieta.

XLV.

Ali svakcias gdie gledamo
Mrieti, i diezu ù povolu;
Ah iaoh, ʃasčto neimamo
Visce glave svegh smart svoiu;
Ka cias, po cias ʃgodu piʃi
Date ubije i poraʃi.

XLVI.

Nù smart ovo nije sčto cini
Da svè umarle narav ſtiʃce,
Smartie ono sčto iſtini
Viecni od Raia ʃcivot diʃce;
Kratak uʃdah smartie od svijta,
Smartie od dusce viekovita.

XLVII.

Ah, iednaka smartie svijma
Ah, i svak ʃna da umriechie;
Ali smukam iedna zijma
Doch svakomu smart, iaoh, nechie;
Dobrichie, i ʃli mriet iednako,
Nù ù Rai dobri, ʃlichie ù pako.

XLVIII.

Dobrichie ù Rai puni uresa,
Gdi ù vedrini beʃ oblaka;
Sia varh sunza, i Nebesa
Iedna svietlos ù tri ʃraka;
Pod priſtoliem gdi visegnijme
Stoij Vdes, Srechia, i Vrijme.

XLIX.

Gdi ù gliubglienom svomu Bogu
Dusca slavom opoiena
Dobro iʃvarsno, rados mnogu
Sasma usciva svegh blaʃcena;
Pokoi viecni, lipos pravu
Mijr, dobrotu, ʃnanie, i slavu.

ʃli-

ſlichie paſti ù ponore
Dno pakglienijh zarnijh iama;
Da tu ù vieke vieka gore
Sred ſceſtozijh ſtrascnijh plama,
Osughieni ù tamnoſti
Bes vſania, beſ miloſti.

L I.

Gdi ſmije otrovne, ſmaij goruchi,
ſle nakaſni, sarde varle;
Hughie iade, nemir gliuchi
Daiu kletijm kijse parle;
Gdi ore potop tesckijh sijla
Daſcdi od ogkgnia, gradi od ſtrijla.

L I I.

Gdije vai smartni kij svegh koglie,
Gorzi placi, trudi ſcivi;
Tughe, peciali, i nevoglie;
Sargbe, omraſe, smechie, i ghgnivi;
Sckripgnia od ſuba, karscgnia od ruka
Viecna ſcalos, viecna muka.

L I I I.

Ah, ma dusco trepti, i ceſni
Mislech kako ſcivot ſtraia;
Mukae viecna; gnie bolieſni
Beſ svathesu, i bes kraia;
A'ù paklu nije vſania;
Negh skoncianie, beſ skonciania.

L I V.

Liepa dusco, kà ù nas s'hodisc
Neumarla, ciſta, i biela;
Tij od ſcivota dan iſvodisc,
Viecna svietlos tva vesela
Nebae ſraka, svieta dika,
Plod viscgniega sunza, i slika.

LV.

Anghieoskaiè tebe strasca
Vscivotu ogradila;
Boscia pomgnia tij nai drasca;
I slatkasi kchierza mila
On neumarli date spase
Vmarlu odiechiu use nase.

LVI.

Ah, dalise nesramuiesc
Plemstvo, i svijtlos tvu veliku;
Pozarniti cim stanuiesc
Sbiena ù griehu tamnu, i priku;
Nè nè vkasci [sveta odluka]
Dasi diello Boscijh ruka.

PLAC TRETTI.
SKRVSCENIE.

Pater peccavi, iam non sum dignus, &c. Luc. 15.

I.

DA osleni, i prorieta
Prut ususcen; da scibika;
V *s*miluse pru*s*ci opeta,
I prieqnati svakolika;
I da Lotu *s*tarom *s*ena
Stupac ucini od kamena.

II.

Od viscgnesa vla*s*ti *s*gori
Diella ciudna, i *s*amerna;
Nu od nisc*t*a tko ase stvori
Sprimoguchstva nei*s*merna;
Kao bie mo*s*ce promieniti
Biku stvoru svom na svidi.

III.

Ali obarnut, istarnuti
Glusdiku pamet, i slobodi,
Kase odlukom sveiom pudi;
Cinda o*s*tala sva nadhodi;
Jer akose voglia oprjechie
*V*iegnia vla*s*nu silie nochie.

IV.

Nu da pu*s*tosc hridna, i *s*tarma
Puna svieri, *s*mija, i *s*maia
Kopresa, i dracia oko garma
Kolse plete sa svih kraiu;
Ister perivoi bude, ugodan
Raiskim, dra*s*im vochien plodan.

Angieoskaiè tebe ʃtraʃca
Vʃcierom ogradila;
Boʃcia pomgnia ti gni draʃca;
I sladkasi kchierna mila
On nemmarij dare spase
Pmarlu odiechiu ʃvè nase.

L V I.

Ah, dalise nevemmiesc
Pienʃtvo, i svitlos ron veliku;
Pozarniti čim ʃtamiesc
ʃtiena ù tjichu tamnu, I griku;
Nè nè okaʃci [nieve odiuka]
Dasi dicile Boʃcih ruka.

PLAC TRETI.

SKRVSCENIE.

Pater peccaui, iam non ſum dignus, &c. *Luc.* 15.

I.

DA oſeleni, i prozvieta
Prut ususcen; da scibika;
V ſmiuse pruſci opeta,
I privrati svakolika;
I da Lotu ſtarom ſcena
Stupse ucini od kamena.

II.

Od viscgnesu vlaſti ſgori
Diella ciudna, i ſamerna;
Nù od nisčta tko ave ſtvori
Sprimoguchſtva neiſmerna;
Kao htie moſce promieniti
Sliku ſtvoru svom na sviti.

III.

Ali obarnut, isvarnuti
Gliudzku pamet ù slobodi;
Kase odlukom svoiom puti;
Ciuda oſtala sva nadhodi;
Ier akose voglia oprijechie
Viscgnia vlasiu silit nechie.

IV.

Nu da puſtosc hridna, i ſtarma
Puna svieri, ſmija, i ſmaià
Kupiena, i dracia oko garma
Koise plete sa svijh kraià;
Iosc perivoi bude, ugodan
Raiskijm, draſijm vochiem plodan.

V.

Tere iedan kij pun ʃlobą
Bitie rąsù, i iskoriepi;
I sred tmina, i gnusobą
Vsmardiese, i osliepi;
Da progleda, dasę skrusci
Nov ù sarzu, cis ù dusci.

VI.

I tko sarnu beʃ ʃakono
V'nepravdah sva godịsćta;
Tere bludno, ị smiono
ʃcivuch ʃ'grieha pade ù nisćta;
Da smiloſti ʃ'gora dane
Priſtvorise, ị uſtane.

VII.

Promienaie ova od visce.
Varh svieh ciuda ciudna ù sebi;
I nje ſtvari slavom visce
Ni nà ʃemgli, ni nà Nebi,
Boʃcie ruke svemoguchie
Diello nai visce, i nai vruchie.

VIII.

Kad potisne ù nevogliu
Grich ciovieka, i poraʃi;
Ghane viscgni blaghi vogliu,
I satreną cijmga paʃi;
Pun miloſti, pun gliubavi
Sarze, i novi duhmu ſtavi.

IX.

Cioviek tada, kij bij prija
Suh prut, ʃ'dobrieh dielà ʃene;
I pokorom iakno ʃmija
Svlaci ſtare svę promiene;
A obsluʃcuiuch dobra diela
Ptiza iʃlietà, is pepela.

X.

Ter iakno Oro biſtri upirà
Od uſania vijd skripoſti;
V'sunze ono kò proſtirà
ſtrakmu od pravde, i od miloſti;
I ponicuch novjm vechie
Starieh ſceglia perie mechie.

XI.

Tako grescnik sred planine
V'puſtigni divieh gorà;
V'nevogliah docim ghine
Milos viscgniu ganu ſgorà;
Tijm odluku novu ſace
Dasė od grieha boli, i place.

XII.

Od griehase place, i boli,
Boli ali nepriſtaie;
ſceliet boles tescku toli
Teſca, i vecchia vele daie;
Ob boleſtij, i od svijh muka
S'kijhse ù Paklu zici, i huka.

XIII.

Place, ali placiom ſciudi
Nadich sitne ſvieſde ocima,
Proſkijh lievat odasvudi
Rieke od suſa dotle ima;
Dokle ù gorku vodu onu
Svoie ſlochie sve potonu.

XIV.

Tijm bolechse, i placiuchi
K'ſemgli obraſom niza pade;
I Kroſ uſdah nai goruchi
Dà ukaſce shrovne iade;
Iedva iſ ſarza nai poslije
Iedno tuſcno, vai, podrije.

ſatiemse opet omràmori
Studebij mraſa, i leda;
Hochie da riec iſgovori
ſcalos brani, boles neda;
Nu napokon glas ù tece,
I on uſdiscuch s'placom rece.

XVI.

Ciachko, i da vechie iſuſti
Svoi grieh; ſtreptie, i iſceſnu,
Riecmu umrie pò sred uſti
A'ù suſah vas ogreſnu;
Tijm ſ'boleſti tescke umuknu,
Kako damu sarze puknu.

XVII.

Pak dò nieghdi iur ſatijme
Obilnie daſcdech suſe;
S'uſdasima ſcalosnijme
Besiedu iſtu glasit uſe;
Chiachko ſgriescih, ali opeta
Plac, i uſdah riecmu smeta.

XVIII.

Tijmbi rekao od gnih svaki
Dase tierà, i prighoni;
Da on iſrece grieh opaki
Ter sad ovi, sadà oni
Parvi ù tomu cim bit ſcèli
S'uſta, i s'occise, i nedieli.

XIX.

Pò Nebesieh tako oblake
V'nesklàdnoi suprotivi;
Tiera, i ſgoni s'vlaſti iake
Mraſni siever, iugh daſcdivi;
I dobitnik neka oſtane
Svrki ciuva svoie ſtrane.

XX.

Nù pò lizu cim plac pisà
Scto vsdah rece pvn porasa;
Riec is meghiu placìa usdisa,
I ismeghiu usdah placiuch kąsa;
Svescto biesce riet spravijo
Tuscan usdah, plac nemijo.

XXI.

Iur nà sienni sred pustignie
Hridna sabit kę posila;
Noch prilosci mrake signie
Kiem sviet biesce priklopila;
Povietarze pouarh stijna
Smarsnivasce *Vlascna* tmina.

XXII.

Scirno stado ù snu dugu
Ostalose biesce od pasce,
Ptiza ù dubu; svier ù lugu
V Pokoiu sve mucasce;
A sam grescnik neumuce
Smisli ù trudu kega muce.

XXIII.

Sapo varnu on plakati
*V*apiuch cemu, iaoh, nebesa;
*V*isce mene vidim siati
Sred viecnoga vedra uresa;
Gdi obrah semgliu, i tamnosti
A'poghardih gnih svitlosti.

XXIV.

Cemulie ermi opeta
Semglia kasa sred livada;
Dà scto iutrom sene, i zvietà
*V*ecer vene, i opada;
Nepromislih ako tijme;
Dae minuchia liepos svijme.

XXV.

Ah, scto vidieh signie more
Gdi smuchieno vri na ciase;
Ter pocinut vik nemore,
Ako nehtieh mislit nase;
Iaoh, da tako sred pucine
Svieta ovoga nie krepcine.

XXVI.

Sctoli gledah bar∫a krijla
Gdie put Neba ptize ∫teru;
Ako miso nie mislila,
Da varh ∫emglie ù i∫tu mieru;
K'Bogu imam moie ù vijke
Pute obratit svekolike.

XXVII.

Nochi sliepa, gluha nochi
Gluhu, i sliepu slicna meni;
Ah, damie v∫at mochi
Da smarknute tvoie sieni,
Nechie i∫aghnat zora biela
Meni placna; sviem vesela.

XXVIII.

A'to ersè, iaoh, bole∫ti
Grieha moga nepodoba;
Dami svietli dan i∫lie∫ti
Bude, ù niedno vijku doba;
I tolimi ikad svane
Da, i dan kaò noch zarnmi o∫tane.

XXIX.

Platna tvoia cijm ve∫iahu
Neumarlijm ∫razim ∫vi∫de;
Rekbi dami govorahu
Ah, nut gleda nasce ghi∫de;
Ah, nut kaosmo liepe, i draghe
Koli iasne, toli blaghe.

XXX.

Da nu misli slugam nami;
Ako otaz tvoi darova
S'uresnijem svitlim plami
Nascia iasna liza, ova
Koiu slavu sred Nebesi
Spravglia tebi kij sin iesi.

XXXI.

Tako, i lijpos ſvijſda umarla,
Svietla liza ſlatna prama;
Bivsci ù occi moie uparla
ſrak bieguchia svoga plama
Vegliascemi tvoia ſceglia
Mjsli ù ſtvoru ſtvoriteglia.

XXXII.

Rezi sarzu liepo akoie
Ovo umarlo vidiet tebi,
Liepsca duscà Kolikoie
Nevmarla, kaie ù sebi;
A'iosc velle liepsci gori
Viscgni, koij duscu ſtvori.

XXXIII.

E ako liepos, kase paſi
Liepe dusce prilikaie;
Dusca nakoi slika iſlaſi
Boſcia, kakva s'zienisc daie?
Kakavli opet Bogh od vijka,
Kije beſ slike sebbi slika?

XXXIV.

Lipae liepos koia occima
Sliku od liepe dusce kaſce;
Liepsca dusca koja ima
Sliku Boſciju dare draſce;
A'nai liepsci Boghie paka
V'kom, pokom, skijmsu svaka.

XXXV.

I nesviestan iasam mogo
Boga ostavit pri tasctini;
Kije dobro pravo, i mnogo
Put, i scivot moi iedini;
Put pokomu tkose puti
Nikad nechie poghinuti.

XXXVI.

scivot ù kij tko vieruie
Iosc da umre scive ù vijke;
Pace ù smarti scivot ciuie
Slave isvarsne, i velike;
Gdi on dobar, daie dobro
Dobriem, kijhie sase obro.

XXXVII.

Ah iaoh, placne occi moie
Gdisu od grosnieh susa mora;
Placte, placte sve dni svoie,
Placte, placte bes umora;
Ah, i dase grieh moi skrati
scivotse ù plac vas obrati.

XXXVIII.

Nu kad iasam tvarghi od stiene
Ter nè placem sadovoglno;
Dai proplaci tij kamene
Bitie moie prinevoglno;
Scto nechiutim ja; tij chiuti;
Ia od kamena, tij od puti.

XXXIX.

Sviet lo sunze slatniem srakom
Drusiem goram varhe resi;
Sveghse meni pod oblakom
Skrivai lize od Nebesi;
Neka u ovakoi zarnoi nochi
Nebudemse nasret mochi.

XL.

Nù ako inijm ù tamnosti
Nochme, i puste kriju gore;
Gora, i noch skom kriposti
Mene meni skriti more?
Sve samanie s treptim, blidim
Akò ù sebi sebe vidim.

XLI.

Tkosam? cioviek? ah iaoh kako?
Niesam, niesan negh zarv iedan,
Kros scivglienie moie opako
Splesan, i od svud sà rugh ghledan;
I mà tascta slava, i hvala
V'prikoru svaiè ostala.

XLII.

I ja kijsam niscta ù sebi
Ia smiosam; ah iaoh, Bosce
Neismernu sgriescit tebi
snaiuch da vias tvà sve mosce;
Nedarscechi ù spomeni
Kę milosti poda meni?

XLIII.

I iosc scivem? ioscme sdarsci
semglia? ioscmi sunzei sijva?
Treskovima Nebo parsci
Dubia kamu niesu kriva;
A'ù krivinah tkose ustara
Ne porasca, i ne isgara.

XLIV.

Ah, mà dusco tuscna od vchie
Isziech grieha tolikoga;
Ka bit scalos mala nechie?
Vvriedila tisi Boga,
Kros miloste kij veliku
Stvori od niscta nà svu sliku.

Dar

XLV.

Dar bij gniegov mà sloboda
Pravdu, i milos ù me ſtavi;
Gospoſtvomi viecno poda
Varh ſtvorenia svoga ù slavi;
Er htie da sam ciovieк vlada
Od iſtoka, do ſapada.

XLVI.

Svoiom viecnom ſapoviedi
Dame vrieſci Nebu rece;
A'ſvieſdami sviem naredi
Dami svaka blaga iſtece;
Cini oghagn dame ſgriva,
A'povietarze oſcivgliua.

XLVII.

Dà red vodi, dame ociſti
Dame uſdarſci ſemgli opetà;
I kamenie tvardo umijſti
Dame brani od ſlieh ſcteta;
Rude umnoſci srebra, i ſlata
Dame smiri tiem bogata.

XLVIII.

ſapichiumi vochie uſgoii,
A'ſa lieke biglie uſplodi;
Na mù sluſcbu htie da ſtoij
Sve ſcto leti, plove, i hodi;
Dami ſcivot, bitie, ſtanie,
Pamet, mudros, svies, i ſnanie.

XLIX.

Raſboromme iosc nadari,
Dobro od ſla da raſdielim;
Dami raſlog da one ſtvari
Kę ſnam dobre samo ſcelim;
ſlo, i dobro ter cijm vidim
Od ſla utiecem, dobro slidim.

ſà

ʃà mè zvietiem raʃlizijmè
Prolitiese mladò kruni;
ʃà me rodno liet gnie vrijme
ʃlatnim klasiem gnive puni;
ʃà me ʃrela iesen paka
Kitti ò dubiu vochia svaka.

LI.

ʃà me plamen iʃ kremena,
Darvo iʃ gore vadi ʃijma;
ʃà me plodna dar sìemena
Stara matti ù skut prima;
ʃame ribe plovom hode,
I od mora i od vode.

LII.

ʃà me ptiza ghgnieʃdo ʃbirà,
Med ʃà mene pcela kupi,
ʃà me ovciza run pròſtirà,
Vò pod iaram ʃame ſtupi;
Meni vrani kogni ieʃdè
Sijva sunze, miesez, ʃvieʃde.

LIII.

Tijm iosc kadbi moglo biti
Dase ù vieke neumijra,
I da Pako ſtrahoviti
Nie od muke, i od nemijra;
Moise ʃcivot boliet obro
Er ù vriedih viecno dobro.

LIV.

Skot nesviesni ù varlini,
Kij ù gorskoi ʃtoij dubravi;
Spoʃna komu dobro cini,
I haranmue pò naravi:
A'ia bichiu ʃ'grieha ʃloga
Dobrocinza ʃlotuor moga?

Sam

LV.

Sam ia bichiu varh svijh ſvijri
Tvarda sarza; prieke chiudi;
Sncharnoſti koiu tijri
Moi ù ſlobah ſcivot hudi
ſlij odmetnik sve dni svoie
Stvoriteglia dusce moie?

LVI.

Ah etosè ucinilo
Gorko more mę skruscenie;
Vas moi ſcivot svegh nemilo
Od boleſti valom bienie:
A'splievaiu uguse ù vijke.
Moieh groſnieh suſà rike.

LVII.

Pace kako vod ù more
Sasvieh kraia opchie vlieſti;
Tako od svuda sve nai gore
Boleſti ù mę, iaoh, boleſti
Tijm s'cemerna skuppa ù iedno
Poprav iasam more iedno.

LVIII.

Akose inni punni iada
Bole ſdobra iſgubgliena;
Iaoh, i iase bolim sada,
I cinimi mriet spomena;
Er iſgubih sve mę drago
ſdravie, imagnie, dobro, i blago.

LIX.

Akoe druſiem ſcao veoma
Oſtaviti rodno mijſto;
Iſ chiachkoua bieſcech doma
Iase bolim ſato iſto;
Neimaiuchi nighdier ſtana
Satren tukac puſtieh ſtrana.

Ako ù tesckusu ini vaiu
Ersuih du∫i priklopili,
Meni misli boles daiu
Er ∫à platit dobriem dijli;
Stotiem dielom, iaoh, nemogu
Tescke dughe, slobu mnogu.

LXI.

Ako ù putti ciem boluiu
Dru∫i; ſtoie be∫ pokoie;
Koiu boles, iaoh, ia ciuiu
Gdie nemochna dusca moia?
Ter grieh smaciom prieti od smarti
∫à posiechnie i satarti.

LXII.

Ako iniem psovka ohola
V'nemiru ∫civot ∫nobi;
Ziepa sarze mę napola
Osctra boles; er ù ∫lobi
Padoh taman ù ∫civotu
V'prikornu ∫lu sramotu.

LXIII.

Akò dru∫i ∫calos chiute
Osughieni na ∫mart hudu:
Boleſtisu prieke, i gliute
∫ceſtocie meni ù trudu
Gdie ne samo nà smart tako,
Dà osughiuie griehme ù Pako.

LXIV.

I∫a sve to mochi nije
Ciemse boli sarze, i kaie;
Da koliciak bij grieh prije
Sada ∫calos tolikaie;
Ali vsam daie ù Boga
Milos vechia grieha moga.

LXV.

Milosardie Bosciè vechiè
Negh sve hude mę krivine;
ʃascto viscgni dobri nechie
kaian grescnik da poghine;
Tiem scto cekam tuʃcan odi?
Dusco moia k'gniemu hodi.

LXVI.

Onie otaz od sirota,
Od uboʃieh utociscte;
Milosardie, i dobrota
Ku nahodi tkogod iscte;
Drum, iſtina, ʃcivot, vrata,
Moie vſanie, tvoia plata.

LXVII.

Ah, iosc dasam tvarghi od ſtiene,
I smarʃnutij, iaoh, od leda;
Suʃe ronim varhu mene
Milosnome sunze gleda;
Voda kammi tvard probije,
Ledse topi sunze gdije.

LXVIII.

Doſta, doſta bij sviet dvoren
S'obiciaij svim neciasne;
Nà ſtvarisam svietglie ſtvoren,
Negsu od semglie ove tmasne
ʃvierma ʃemglia; Nebo gori
Viecni ſtanse moj govori.

LXIX.

ʃa ʃceludli, ah iaoh, meni,
Gliuti, gorki, i nemili;
Oſtavichiu pir blaʃceni
Neraʃdiglien gdise dijli
Kruh prisveti od Anghiela,
Pichia od putnik sviem vesela.

ſarosite ò Nebesa
Miłos varhu sarza moga;
I vi oblazi punni vresa
Iur daſcdite pravednoga;
ſemglja otvorse, i veseglia
Punna; plodi Spaſiteglia.

LXXI.

Etto uſtaiem iſ ghnusobe
Sad, sad pochiu k'chiacku momu;
Suſam peruch tamne ſlobe
V' ſcivotu neciſtomu;
I pò ſemgli proſtart paka
Riechiu, i molba bichia ovaka.

LXXII.

Occe viecni nevmiem rieti
Pacek ieſik moje sveſan;
kroſ grieh hudi, i prokleti
Koiu chiutim ia bolieſan;
ſgriescih tuſcan protiv Nebi,
I mom ozu ſgriescih tebi.

LXXIII.

ſgriescih, ſgriescih tescko od vechie
Prid tvoijē Chiachko obraſom;
I ſtogasam, iaoh sred smechie
Pribien gliutim sad poraſom;
Nue milos tva velika
Varh skruscena pokornika.

LXXIV.

Chiachko draghi chiachko mili
Iase vrachiam k'tebi opeta;
ſà sve dame tij odijli
I ia otidoh ſtascta svietà;
Iaoh, sin tvoisam, ah, spomeni
Da tij ſcivot poda meni.

LXXV.

Ah iaoh, treptim vas ù trudu
Raſmiscgliaiuch rieci ove:
Da akot'ozem ia ſvat budu
Tvoi glas mene neuſove
ſlobnim raspom svoijh dara,
Cijmme ù sargbi tako uſ kara.

LXXVI.

Tili iſrode ime od sijna
Do ſtoiansi, nosit moga;
Gdie iſlaſi nochna tmina
Iſ obraſa suncianoga?
Bieli golub sred kijh ſtrana
Roditeglie zarna vrana?

LXXVII.

Iasam dobar, i pravedan?
Tij hud, i opak ù ſcivotu;
Varh naredbe, ia naredan
Resim sobom svu lipotu;
Tij od amechie, smeten gore
Tobom zarnisc tvę prikore.

LXXVIII.

Od ciſtochie ia vijr ſcivi
Tij od gnuſobe martvo blato;
Svietu, i Bogu tij sakrivi,
Ia prav sudaz bichiu nato;
Raſum, mudros, ſnanie ù meni;
Sliepa nesvies tebe obsieni.

LXXIX.

Iase boim da ovako
Ne uſvapiesc tij namene;
Nù akos'otaz moi svakako
Pun miloſti neiſrecene;
Kote imenomſvati nechiu?
Ah iaoh, chiachko, riechiu riechiu.

LXXX.

Nù scto velim ne dostoijm
Nè iaoh, sinse tvoi nasvati;
Ah, dai meghiu slugam tvoijm'
Vsamlise miesto imati;
Bit naimagni maie slava
Od tvoijeh svich pristava.

LXXXI.

Biescech raslogh, slidech vogliu
Gniegda bogat gniegda sluscen;
Sadsam upa v ù nevogliu
I potiscten, i poruscen;
Sahnem, ghinem, mrem od glada
Vbogh, tuscan, gao, pun iada.

LXXXII.

Ah, kad smislim kij cestiti
Voghiah scivot ia kon tebe;
Spomename cini mriti
Iaoh, ishodim isvan sebe;
Neghmi vfanie krepko ostaie
Da tij prasctasc tkose kaie.

LXXXIII.

Etto, etto slatki Occe
Iase kaiem od svieh sloba;
Grosne suse toi sviedocce
Ke u svako lievam doba;
A'ovi vsdasi odkrivaiu
V'komusam tescku vaiu.

LXXXIV.

Vbogarsam, ah iaoh, oni
Ia ubogar, kij da gane
Svieh na milos nè sakloni
Negh odkrije skrovne rane;
Vigh mę rane nebroiene,
I imai milos varhu mene.

Vmo-

LXXXV.

Vmolise chiachko umoli
Sinku tvomu ù ſcaloſti;
Kijti proſtart potieb doli
Garlech noghe vapie proſti;
Smiluimise pò mnogomu
Milosardiu chiachko tvomu.

LXXXVI.

Sam spoviedam, i netaijm
Velizisu griesi moij;
S'ispraſnijem poscetaijm
Pred occima griehmi ſtoij;
I neciſta i nemila
Sva oſtala huda dijla.

LXXXVII.

Pomiluime chiachko mili
Niesi, niesi tvarda ſtiena
Da od grescnika koij zvijli
Pokaiana, i skruscena;
Iaoh, molitvu nechiesc ciuti,
I od sarza glas ghanuti.

LXXXVIII.

Sladak tijsi, i toi poſna
Svaka dusca k'tebi iduchi;
Ako iedna suſa groſna,
Ako iedan uſdah vruchi;
Probije Nebo, i iſdvori
Milosardie tvoie gori.

LXXXIX.

Ah, besiedom riec smetena
Nemoſce iſriet sctobi tjela;
Nuti misao nie skrovena
Kase ù sarzu mom ſacela;
Iaoh, i boles koia uſe
ſà glas uſdah, ſa riec suſe.

Skru-

XC.

Skrùscen grescnik rece ovako;
I nezknechi k'ozu od leti;
Nù isctom na put dobar tako
krenu ſtupai od pameti;
A'Otazga blaghi srete
Pun dobrote viecne svete.

XCI.

Primi od sijna poniſcena
Molbu; i zelov damu tada;
I sred dvora raſvedrena
Gdie viek sunze nè ſapada;
Povedega rukom svoiom
Da raſladi trud pokoiom.

XCII.

Tui cijm svietle parve odiechie
Od ciſtochie nagn poſtavi;
I parſtenmu poda vechie
ſa slamenie od gliubavi;
V'veseliu, i ù radoſti
Hvali Boſcie svak miloſti.

SVARHA.

Da Bortolo Occhi Libraro ſopra la Riua de' Schiauoni all'Inſegna di San Domenico al Ponte della Madonna ſi vendono li Libri ſeguenti in Lingua Schiaua.

La Rappreſentatione della Paſſion del Signor.
Il Pianto della Madonna.

Dottri-

Dottrina Chriſtiana del Bellarmino.

Giarula, cioè Teſtamento Vecchio, e Nouo, e delle Sette Età del Mondo.

Li Sette Salmi di Dauide.

Euangelio di San Giouanni.

Lauabo.

Diuerſe Orationi, e Diuotioni.

Hiſtoria di Oliua.

Hiſtoria di Filomena.

Malta.

Cliſsa.

Starababa con diuerſe Canzonete.

Spechio Spiritual, cioè principio, e fine della Vita Humana.

Litanie della Madonna.

Canzonetta del Touare.

Ventoli in Lingua Schiaua.

Roſario della Madonna.

Guerre di Vienna, e ſua liberatione con molti ſucceſſi dell' Armi Chriſtiane.

Libro detto Budin che contiene la preſa di Buda, & altri progreſſi nella Boſſina e Leuante.

Il Figliol Prodigo del Gondola.

Iuanicio.

Vocabulario Italiano, e Slauo, cioè vero modo di imparar facilisſimamente à parlar in Lingua Slaua, & Italiana.